

е недоволенъ. — Защо? — Той търси онова, което е загубилъ. — Какво е загубилъ? — Една дума. Щомъ намѣри загубената дума, той става щастливъ. — Кога ще я намѣри? — Когато намѣри Учителя. Ще кажете, че има много учители въ свѣта. — Единъ е Учителътъ, който носи загубената дума. Всѣки, който се нарича Учителъ, безъ да носи загубената дума, или не е учителъ, или е обикновенъ учителъ. Казвате: Като познаваме Бога и Му служимъ, не можемъ ли да намѣримъ загубената дума? — Можете, но познаването и служенето на Бога е непреривенъ процесъ. Най-малкото прекъсване на този процесъ води човѣка въ кривъ пѣтъ. Какво познаване е това, ако днесъ познавашъ Бога, а на другия день не Го познавашъ? Какво служене е това: днесъ Му служишъ, на другия день се отказвашъ отъ Него?

Като ученици на живота, вие трѣбва да търсите загубената дума. Щомъ я намѣрите, вие сте се домогнали до ключа на живота. Който е намѣрилъ тази дума, той прилага правилно законитѣ за превръщане и съпоставяне на нѣщата. Той знае, на какво разстояние да поставя предметитѣ предъ очитѣ си, за да вижда ясно. На какво разстояние предъ очитѣ си поставяте книгата, която четете? И колко време трѣбва да я държите? Книгата се поставя на такова разстояние, да виждате ясно. При това, ще я държите предъ очитѣ си, докато четете отъ нея. Щомъ свършите четенето, ще я затворите и ще я турите настрана, далечъ отъ